

1. Розвиток нормативно-правової бази місцевого самоврядування

Світлана Вікторівна Чайка
*здобувач вищої освіти СВО Бакалавр
кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава, Україна*

ВІДОБРАЖЕННЯ ФУНКЦІЙ ТА ЗАВДАНЬ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У ЇХ ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ СТРУКТУРІ

Виконавча влада являється однією із гілок державної влади. Виконавча влада представлена в механізмі поділу влад органами виконавчої влади і реалізується не тільки у формі публічного управління, а й у різноманітних формах державної діяльності. Центральними органами виконавчої влади запроваджує державну політику у відповідні галузі по всій території України, здійснює керівництво сферою управління яку було доручено, несе відповідальність за стан її розвитку і підвідомчий Кабінету Міністрів України.

Як зазначається в указі Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» до центральних органів виконавчої влади належать: міністерства; центральні органи виконавчої влади (державна служба, державна інспекція, державне агенство); ЦОВВ зі спеціальним статусом та ЦОВВ, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України. Система центральних органів виконавчої влади є складовою системи органів виконавчої влади, вищим органом якої є Кабінет Міністрів України [1].

Діяльність міністерств та інших центральних органів виконавчої влади базується на принципах верховенства права, забезпечення дотримання прав і свобод людини та громадянина, законності, відкритості та прозорості, безперервності, забезпечення єдності державної політики, відповідальності. Міністерства діють за принципом єдиноначальності. Інші центральні органи виконавчої влади діють за принципом єдиноначальності, якщо інше не передбачено, законом. Підприємства, установи й організації, що належать до сфери управління міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, не можуть здійснювати владні повноваження, крім випадків, визначених законом.

Міністерства є головними органами в системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики в одній чи декількох сферах. Галузеві міністерства здійснюють управлінську діяльність в окремих галузях, функціональні міністерства здійснюють функціональну (міжгалузеву) управлінську діяльність у певних сферах.

Основними завданнями міністерства як органу, що забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох сферах, є:

забезпечення нормативно-правового регулювання;

визначення пріоритетних напрямів розвитку;

інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики;

узагальнення практики застосування законодавства, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України;

забезпечення здійснення соціального діалогу на галузевому рівні; здійснення інших завдань, зазначених законами України.

У своїй діяльності ЦОВВ керуються Конституцією та законами України, Постановами Верховної Ради, указами і розпорядженнями Президента України та постановами Кабінету Міністрів України.

Керівництво міністерством здійснює міністр. Міністр як член Кабінету Міністрів України здійснює повноваження, визначені Законом України «Про Кабінет Міністрів України», в тому числі щодо спрямування та координації діяльності центральних органів виконавчої влади [2]. Він забезпечує управління в цій сфері. Міністр має першого заступника та заступників, один з яких є заступником з питань боротьби з корупцією.

Апарат міністерства – організаційно поєднана сукупність структурних підрозділів і посад, що забезпечують діяльність міністра, а також виконання покладених на міністерство завдань. Керівником апарату міністерства є заступник міністра. Структуру апарату міністерства затверджує міністр.

Державна служба, державна інспекція та державне агентство здійснюють координаційно-функціональну управлінську діяльність здебільшого міжгалузевого та спеціалізованого характеру.

Основними завданнями центральних органів виконавчої влади є: надання адміністративних послуг; здійснення державного нагляду; управління об'єктами державної власності.

Центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом створюються для реалізації визначених Конституцією та законодавством України особливих завдань і повноважень, виконання ними управлінських функцій спеціального характеру. Правовий статус таких органів визначається Конституцією України й окремими законами, Постановами Кабінету Міністрів України про їх утворення та затвердження положень про них.

Структура державних служб, інспекцій та агентств подібна до структури міністерств. Вони мають свій центральний апарат, а також відповідні територіальні підрозділи.

Список використаних джерел:

1. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Постанова Кабінету Міністрів України; Схема від 10.09.2014 № 442. *Офіційний вісник України*. 2014. № 74. Ст. 2106. С. 57. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/442-2014-%D0%BF> (дата звернення: 01.12.2022).

2. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 13. С. 828. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text> (дата звернення: 01.12.2022).